

Георги Цанев

Частича малка съм от
битието...

Частица малка съм от битието,
което ме люлее като люлка.
Една звезда над мене щедро свети,
трасира пътя ми като светулка.

Живея в пролет и неповторимо
във вените ми млада кръв клокочи.
Мечтите ми – горчиви като вино,
дълбаят будното ми слепоочие.

И лятото ще дойде като песен,
върху крила на волна чучулига.
Но как е кратка всяка наша есен
и дните преброени все не стигат.

Дано да е далеч внезапна зима,
която полета ми да прекърши.
И да остане в мене капка жива,
най-истинската песен да довърша

КРАЙ

© Георги Цанев

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/9301>]